

[Glistrup]

Jeg skal henvise til lovforslagets tekst og de bemærkninger, som ledsager det.

Lis Starcke (DR):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at genfremsætte:

Forslag til lov om oprettelse af et EDB-vurderingsråd.

(Lovforslag nr. L 153).

Idet jeg henviser til lovforslagets tekst og bemærkninger, skal jeg gøre opmærksom på, at der siden forrige fremsættelse er foretaget den ændring, at EDB-vurderingsrådets medlemmer foreslås beskikket af finansministeren. Enkelte sætninger i bemærkningerne er som følge heraf ændret tilsvarende.

Da det nordiske ministerråd på sit møde den 10. december 1979 som svar på Nordisk Råds rekommandation: »Inden Nordisk Råds 28. session at undersøge behovet og muligheden for etablering af et nordisk samarbejde på data-området«, har meddelt, »at dette samarbejde bedst og mest ressourcebesparende sker ved, at de nationale organer etablerer den ønskede kontakt med tilsvarende organer i de øvrige nordiske lande – og at den videre udvikling i første række bør ske på nationalt niveau«, mener retsforbundet, at det nu er på høje tid at få oprettet et dansk EDB-vurderingsråd. Et flertal af partier var ved forrige fremsættelse særdeles positive over for forslaget, men ønskede det henlagt under en minister.

Registertilsynsrådet synes fuldt optaget af sine arbejdsopgaver med hensyn til godkendelse af og kontrol med landets talrige personregistre, så der næppe er tid til desuden at sikre, at EDB-udviklingen ikke løber fra os med uheldige bivirkninger til følge både for den enkelte og for samfundslivet som helhed.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Begrænsning af fradragsretten for visse løbende ydelser).

(Lovforslag nr. L 154).

Efter forslaget indføres der en beløbsmæssig begrænsning i fradragsretten for ensidigt

påtagne løbende ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her i landet.

Lovforslaget skal have virkning fra og med indkomståret 1981, og fradragsbegrænsningen skal gælde for ydelser både i henhold til bestående kontrakter og i henhold til fremtidige kontrakter. Hvis ydelsen tilfalder et selskab, en forening, en institution m. v., skal fradragsretten dog alene ophæves for ydelser i henhold til kontrakter, der indgås efter lovforslagets fremsættelse i dag, den 28. februar 1980.

Baggrunden for lovforslaget er, at de gældende regler om fuld fradragsret for ensidigt påtagne løbende ydelser har givet anledning til en del problemer og kritik.

Problemerne opstår især i tilfælde, hvor der er tale om ensidige ydelser til modtagere, der ikke er skattepligtige her til landet, og der har i flere forbindelser – herunder i forskellige udvalgsbetænkninger – været peget på, at fradragsretten for sådanne ydelser burde ophæves.

Ved lovforslaget har man imidlertid ikke ment at burde gå så vidt som til en ophævelse af fradragsretten for disse ydelser. Efter lovforslaget skal der i stedet gælde en beløbsmæssig begrænsning for fradraget for ensidige løbende ydelser til modtagere i udlandet, således at fradraget ikke kan overstige 6.000 kr. årligt for den enkelte yder.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat.

(Lovforslag nr. L 155).

Efter de gældende regler fordeles en skatteydere kommunale indkomstskat mellem de kommuner, i hvilke skatteyderen har haft bopæl i det pågældende kalenderår, hvori mod den amtskommunale indkomstskat udelt tilfalder amtsskattekommunen, uanset om vedkommende skatteyder er fraflyttet amtsskattekommunen i kalenderåret.

Da den kommunale indkomstskat i København og Frederiksberg kommuner også dækker de udgifter, der er forbundet med løsningen af disse kommuners »amtskommu-

[Indenrigsministeren]

nale« opgaver og således for en dels vedkommende kan siges at udgøre en amtskommunal indkomstskat, er det fastsat, at en vis del – 20 pct. – af den kommunale indkomstskat for de personer, for hvilke de to nævnte kommuner er skattekommuner, undtages fra fordeling i flyttesituationen.

De nævnte 20 pct. blev fastsat i 1972, og der er siden da sket en sådan forskydning i forholdet mellem primærkommunal og amtskommunal indkomstbeskatning, at det vil være rimeligt, at den andel af indkomstskatten, der undtages fra fordeling, forhøjes fra 20 pct. til 30 pct.

Idet jeg i øvrigt tillader mig at henvise til lovforslaget og de dertil knyttede bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til det høje tings velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje tings fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om generelle tilskud til amtskommuner og kommuner samt ændring af lov om udligning i hovedstadsområdet. (Nyt boligkriterium m. v.).

(Lovforslag nr. L 156).

Lovforslagets formål er at justere det kommunale tilskuds- og udligningssystem, således at der på mere nuanceret vis end hidtil tages hensyn til kommuner med store socialt betingede udgiftsbehov.

Forslaget må derfor opfattes som en videreførelse af det i sommeren 1979 gennemførte lovkompleks om ændring af tilskuds- og udligningssystemet.

I bemærkningerne til lovkomplekset tilkendegav regeringen, at der var behov for en løbende analyse af sammenhængen mellem kommunernes udgifter og forskellige udgiftsbehovskriterier.

Arbejdsgruppen, der udarbejdede betænkning nr. 855: »Kommunale udgiftsbehov«, har herefter genoptaget sit arbejde og har i februar 1980 afgivet en supplerende rapport.

I rapporten peges der især på, at etableringen af det nye bygnings- og boligregister har gjort det muligt at konstruere et langt mere nuanceret boligkriterium end hidtil, og gruppen anbefaler, at kriteriet »ældre, utidssvarende boliger og nyere udlejningsboliger« indføres som en del af det sociale kriterium.

Nærværende lovforslag er udarbejdet med udgangspunkt i arbejdsgruppens rapport. Forslaget følger dog ikke helt rapporten, idet boligkriteriet kun foreslås indført i de kommunale ordninger, ikke i de amtskommunale, hvor det sociale kriterium i den gældende lov allerede er fordelt på to bestanddele: børn af enlige forsørgere og enlige ældre.

Efter regeringens opfattelse indeholder lovforslaget en værdifuld nuancering af det sociale kriterium og dermed en forbedring af tilskuds- og udligningssystemet. Regeringen lægger bl. a. vægt på det rimelige i at tilgodese de kommuner, der gennem opførelse af udlejningsbyggeri i realiteten påtager sig at løse en række sociale opgaver.

Byrdefordelmæssigt vil lovforslaget kun indebære ret små ændringer i forhold til 1980, bl. a. fordi der i nogen grad rettes op på virkningerne af bortfaldet af den særlige 1980-bestemmelse om anvendelse af budgettal i hovedstadsudligningen.

Regeringen er opmærksom på, at det kommunale tilskuds- og udligningssystem, uanset den gennemførte omlægning, ikke hermed nødvendigvis har fundet sin endelige form.

Der vil således i de kommende år utvivlsomt være behov for en nærmere vurdering af centerkommunernes, herunder ikke mindst de store provinsbyers, og vækstkommunernes økonomiske problemer.

Derfor er der nu taget skridt til at nedsætte det allerede i 1979 bebudede finansieringsudvalg, der vil få til opgave at kulegrave kommunernes indtægtsforhold.

Det er imidlertid regeringens opfattelse, at der nu bør være ro om tilskuds- og udligningssystemet nogle år, ikke mindst af hensyn til kommunernes økonomiske planlægning, der er blevet af stedse større betydning i takt med de skærpede krav om indpasning af kommunernes økonomi i den almindelige økonomiske politik.

Regeringen finder derfor, at yderligere forslag om ændring af tilskuds- og udligningsordningerne bør afvente den samlede analyse af de nuværende regler, som det nedsatte udvalg skal foretage.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):